

Fägne-rim välment yttrade,
då docens vid Kongl.
Academien i Åbo, och
rector...

1700-1829 81 Cbza 1762 Grundström o.
Blåfjeld

National Library
of Sweden

FÅGNE-RIM

VÅLMENT YTTRADE,

DÅ

DOCENS VID KONGL. ACADEMIEN I ÅBO;

OCH

RECTOREN VID TAVASTEHS SCHOLA,

ÄDLE och HÖGLÄRDE

HERR MAG. AXEL JOH.

GRUNDSTRÖM,

SAMT

VÄLBORNA FRUN,

FRU

EVA CATHARINA

BLÅFJELD,

FIRADE DERAS BRÖLLOPS-FÅST

PÅ JUDICKALA SÄTESGÅRD I SEXMÄKI SOCKN OCH
TAVASTLAND, DEN 13 APRIL ÅR 1762.

*****

ÅBO, Tryckt hos JOHAN CHRISTOPHER FRENCKELL.

När Solens blida strålar lösa
Den skåra drifvans stela band,
Och alla bäckar börja pösa,
Samt glömma bort sin förra
strand;

Så ser man värman åter väcka
Den lust, som kölden tycktes släcka,
När vintren den i snön begrof.
Nu älskarn åter ömhet hyfer;
Ur ögat kärleks-lågan lyser,
När tungan tolkar hans behof.

Alt, hvad som andas i Naturen,
År skapt at idka ålskogs-sløgd.
Man vet ej ett bland alla djuren,
Hvars hog ej år til kærlek bøg.
Den eld, som hannars hjertan bränner,
Han åfven honors åtrå spänner,
Når våren tånder nytt begår.
De bågge djerft på snaran löpa,
Och ofta korta nöjen köpa
För långsam möda och besvär.

Af Könens skilnad kan man sluta,
At han och hon sig para få.
Det nöjet, som de bågge njuta,
Gör deras önskan lätt at nå.
En Orre börjar fällan fria,
Med mindre hönans öron klia,
At höra på hans bondska glam.
Och huru groft en Kåder spelar,
Han dock åt honan djerfhet delar
At fritt på fältet tråda fram.

Når Herden slika uptog skådar,
Begyinner han ock blifva kär.
En kärlig blick Herdinnan båd
Den vördnad, han för henne bår.
Hon märker strax hvad klockan slagit,
Och huru starkt magneten dragit,
Fast hon ej låts hans språk förstå:
På Kindren röda rofor leka,
Och tungan blir för öm at neka
Den vänskap, Ålskarn tingar på.

Ett ädelt sinne kan ej trifvas,
Med mindre det sin like ser;
När två af samma anda drifvas,
Dem bågge dubbel lycka sker,
När de hvarandra kärligt nalkas,
Och i hvarandras skugga svalkas,
Ser nöjet först sin rätta högd.
När ömhet sig med ömhet parar,
Och trohet jämt mot trohet svarar,
Då utflås lust och skördas frögd.

Då bör först makar äkta heta,
När en har få den andra kär,
At han af ingen ro vil veta,
Som ej den andras fågnad är.
Så gör Herr AXEL och Fru EVA:
De som två fåta Änglar lefva,
Och ledas af hvarandras råd.
Vi önske Dem all frögd och fromma,
Långt lif, jämn hälsa, barn och blomma,
God Gård, skönt hus och rikt förråd!

